

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Θ Η Β Ω Ν και Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α Σ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ (20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ)

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί χριστιανοί, ρώτησε στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή τόν δαιμονισμένο ποιό ἦταν τό ὄνομά του καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν». Αὐτό δείχνει ἀμέσως τήν καταστρεπτική δυναστευτική καί τυραννική ἐνέργεια τοῦ διαβόλου. Οἱ Πατέρες κάνουν λόγο γιά συνεχή ἐπιρροή καί πολεμική μανία κατά τῶν ἀνθρώπων ἀπό τούς δαίμονες. Ὁ ἄνθρωπος καί μέ τήν ψυχή του καί μέ τό σῶμα του ὑπόκειται στήν τυραννία τοῦ σατανᾶ.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει ὅτι: «Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τά ρήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει», λέγει ὁ Κύριος· δηλαδή ὑπακούει στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί μετατρέπει τούς λόγους σέ ἔργα, ζεῖ καί πολιτεύεται κατά Χριστόν, ἐκτελεῖ τό θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός καί γίνεται «κληρονόμος μέν Θεοῦ, συγκληρονόμος δέ Χριστοῦ». Ὅποιος ὅμως παρακούει στόν Θεό, διαπράττει τήν ἁμαρτία καί ἐπιδίδεται σ' αὐτήν ἀμετανόητα, εἶναι δούλος τῆς ἁμαρτίας καί «οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀλλά ἐκ τοῦ πονηροῦ», ἀφοῦ μέ τήν κακή προαίρεση μεταπλάττει τήν φύση πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐξομοιώνει μέ τόν πατέρα τῆς ἀπωλείας. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος ἔλεγε στούς Ἰουδαίους «ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρός ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ, καί τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ θέλετε ποιεῖν».

Οἱ δαίμονες ἐνεργοῦν σέ ὅλα τά μέρη τῆς ψυχῆς καί στό σῶμα. Ἄλλοι ἀπό τούς δαίμονες παραπλανοῦν τόν ἄνθρωπο στόν ζόφο τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀγνοίας διά τῶν αἰσθήσεων, ἄλλοι ἐνεργοῦν διά τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, ἄλλοι χρησιμοποιοῦντας τό σῶμα ἐξάπτουν τά πάθη στήν ψυχή καί δημιουργοῦν ἀκάθαρτες φαντασίες. Ἄλλοτε δέ καταλαμβάνουν καί τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καί ἔτσι δαιμονίζεται ὁ ἄνθρωπος ὀλοκληρωτικά. Καταλαμβάνουν τά κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς ἀκοῆς, τοῦ λόγου, τῆς ὀράσεως καί σέ κάθε περίπτωση κάτι διαφορετικό. Ἔτσι κύριος τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ διάβολος. Αὐτό φαίνεται καί στό σημερινό περιστατικό τοῦ δαιμονιζομένου τῶν Γαδαρηνῶν, ὅπου στήν ἐρώτηση τοῦ Χριστοῦ, «ποιό εἶναι τό ὄνομά σου», τά δαιμόνια πού εἶχαν καταλάβει τόν ἄνθρωπο ἀπάντησαν στόν Χριστό λέγοντας, «λεγεών».

Ὁ ἄνθρωπος χάνει τὴν ἐλευθερία του, γίνεται ὑποχείριο τῶν δαιμόνων. Ὁ διάβολος δεσμεύει κάθε ἐλευθερία καὶ κίνηση τοῦ ἀνθρώπου σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν Χριστό. Διότι ὅταν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο κατέρχεται στὸν ἄνθρωπο δὲν τοῦ ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερία, δὲν τοῦ καταργεῖ τὴν προσωπικότητα, ἀλλὰ τὸν μεταβάλλει σὲ ἄνθρωπο τῆς χάριτος.

Γι' αὐτό, σημειώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, οἱ ἄνθρωποι ὅταν γίνονται δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἀθλιώτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς φανερά δαιμονιζομένους, ἔστω καὶ ἂν διαφεύγουν τὴν προσοχή τῶν πολλῶν. Πράγματι, ἐνῶ οἱ δαιμονιζόμενοι κατακόπτουν τὰ σώματά τους καὶ μερικές φορές βλάπτουν σωματικά ὅποιους συναντοῦν, ἐκεῖνοι πού διὰ τῶν πονηρῶν ἐπιθυμιῶν ἔχουν ἐξομοιωθεῖ μὲ τὸν ἀρχέκακο ἐχθρό, διαφθείρουν τίς ψυχές τίς δικές τους καὶ ὅσων τοὺς συναναστρέφονται ἀπρόσεκτα. Καὶ ἐνῶ οἱ πρῶτοι στὸν καιρὸ τοῦ θανάτου ἀποβάλλουν μαζί μὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπήρεια τῶν δαιμόνων, οἱ δεύτεροι, ἐπειδὴ ἁμαρτάνουν ἀμετανόητα ἔχουν ἀθάνατη καὶ ἀπρόβλεπτη βλάβη. Ἐπίσης, αὐτὸν πού ἐνοχλεῖται φανερά ἀπὸ τὸν δαίμονα, ὅταν τὸν βλέπει κανεὶς τὸν λυπᾶται, ἀντίθετα, αὐτὸν πού ἁμαρτάνει χωρὶς νὰ μετανοεῖ, τὸν ἀποστρέφεται. Διότι ὁ ἕνας περιπίπτει στὸ πάθος ἀκουσίως, ἐνῶ ὁ φιλαμαρτήμων προσελκύει ἐλεύθερα τὸ κακό· μερικές φορές μάλιστα ἀποκρύπτοντας τὴν βλαπτικότητα καὶ τὴν κακοήθεια τῆς νόσου του.

Γιὰ νὰ μάθουμε ὅμως ὅλοι μας, καὶ ἐμεῖς πού ἐκούσια ἁμαρτάνουμε, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος πού μπορεῖ νὰ μᾶς χαρίσει πίσω τὴν χαμένη μας ἐλευθερία ἀλλὰ καὶ νὰ δοῦμε τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τοῦ διαβόλου, ἀπομακρύνει τοὺς δαίμονες ἀπὸ τὸν δαιμονιζόμενο καὶ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθουν στὴν ἀγέλη τῶν χοίρων, τοὺς ὁποίους κατακρημνίζουν στὸν γκρεμό. Τί συμβολίζουν οἱ χοῖροι, καὶ ὅσοι μοιάζουν μὲ αὐτούς, καὶ γιατί ὁ Χριστός ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθουν σ' αὐτούς; Πράγματι, ὁ χοιρώδης βίος ἐξ αἰτίας τῆς ἀκαθαρσίας του συμβολίζει κάθε πονηρὸ πάθος, καὶ χοῖροι εἶναι κυρίως αὐτοὶ πού περιφέρουν τὸν ἐρρυπωμένο χιτῶνα τῆς σάρκα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία στὴν ἁμαρτία, ὅπως δὲν ὑπάρχει ἀγάπη στὸν διάβολο. Εἶναι καιρὸς γιὰ τὸν καθένα μας νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν συμβίωση μὲ τὰ κακά. Καὶ βλέποντας πού κατακρημνίζονται ὅσοι μέχρι τὸ τέλος παραμένουν ἀμετανόητοι, ἄς φροντίσουμε νὰ ἀποκτήσουμε τὸν Χριστό καὶ νὰ ἀπολαύσουμε τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ τοῦ διαβόλου.